אינהאלט פונעם מעשה־בוך

דעקל	2
קאפיטל 1 דער ליידיקער שטול	3
קאפיטל 2 די גאנצע רונדע	4
קאפיטל 3 נאך א פארשלאג	5
קאפיטל 4 וואס שטייט אויפן קארטל	6
קאפיטל 5 צוויי ברירות	7
קאפיטל 6 די קליינע פראגע	8
קאפיטל 7 אן אנדער מיטאג־עסן	9
קאפיטל 8 דער שטול בלייבט	10

© 2026 Nussbaum Mind

דער שטול לעבן דער נייער מיידל׳ס טיש

א באגריסונג, א שטילער ענטפער און גענוג פלאץ צו אויסהערן

פאר עלטער 12-15

© 2026 Nussbaum Mind

קאפיטל 1 דער ליידיקער שטול

דער ליידיקער טיש לעבן ליבי געהערט צו דער נייער מיידל.

מרת פראנק האט געזאגט זייער בית יעקב־קלאס אז זי הייסט עדינה. מאנטאג אינדערפרי קומט עדינה מיט א בלויעם פעדער־קעסטל און א הויפן ביכער.

ליבי ציט דעם צוגאב־שטול אוועק פונעם טיש, כדי זי זאל קענען דורכגיין.

"איך בין ליבי. איך וועל דיר ווייזן וואו אלעס איז."

"א דאנק," זאגט עדינה.

ליבי הייבט אן מיטן ביכער־שאפע, דעם פאפיר־טאץ און וועלכער קארידאר פירט צו די מאנטל־הענגערס.

עדינה הערט זיך צו און צו פרעגן א פראגע.

קאפיטל 2 די גאנצע רונדע

ביז דער הפסקה האט ליבי ערקלערט כמעט אלעס וואס זי קען אויסטראכטן.

זי שלאגט פאר מיטצונעמען עדינה אין הויף. עדינה זאגט אז זי וויל בלייבן אינעווייניק א מאמענט.

ליבי שלאגט פאר אנשטאט דעם צו ווייזן איר די קלאס־מעלדונגען.

"אפשר שפעטער."

עדינה עפנט איר פעדער־קעסטל און קוקט נאך עפעס געשריבן אויף א קליין קארטל.

ליבי קומט צוריק צו אירע חברות מיט אן אומבאקוועמען געדאנק.

אפשר האט עדינה שוין באשלאסן אז זי האט זי נישט ליב.

דאס איז א שנעלער באשלוס וועגן איינעם וואס האט קוים גערעדט.

קאפיטל 3 נאך א פארשלאג

ליבי וויל פאררעכטן די שטילקייט.

זי דערציילט עדינה וועגן צוויי מיידלעך וואס זי קען וועלן באקענען. דערנאך ערקלערט זי וואו זיי זיצן געווענליך ביים מיטאג־עסן.

עדינה פארמאכט פארזיכטיג דאס פעדער־קעסטל.

"קענסטו נאכאמאל זאגן נאר דעם צימער־נומער?"

"וועלכן?"

"פונעם קומענדיגן שיעור."

ליבי האט איר געגעבן דריי קארידארן, עטליכע נעמען און א פלאן פארן מיטאג־עסן. דער איינציגער נומער וואס עדינה דארף איז באגראבן ערגעץ צווישן זיי.

"צימער זעקס," זאגט ליבי.

עדינה שרייבט עס אויף איר קארטל.

קאפיטל 4 וואס שטייט אויפן קארטל

אויפן קארטל זענען עטליכע קורצע הערות: מאנטל־הענגערס, צימער זעקס, עס־זאל.

עדינה שרייבט דעם נאמען פון דער לערערין אונטערן נומער.

"איך פרוביר געדענקען וואו צו גיין," זאגט זי. "אין מיין פריערדיגע שולע זענען מיר מער געבליבן אין איין צימער."

ליבי קוקט אויפן אנגעפילטן קארטל.

זי האט באהאנדלט עדינה'ס שטילקייט ווי אן ענטפער וועגן זיך אליין. עדינה האט סארטירט ענטפערס וועגן דער שולע.

"איך האב דיר געזאגט אסאך אויף איין מאל."

"אביסל."

ליבי שטעלט זיך אפ פון צוגרייטן נאך אן ערקלערונג.

איין מאל דארף זי נישט אויספילן א שטילן מאמענט.

קאפיטל 5 צוויי ברירות

פארן קומענדיגן שיעור פרעגט ליבי צי עדינה וויל גיין מיט איר צו צימער זעקס אדער אליין נאכגיין די שילדן.

"גיין מיט דיר, ביטע."

זיי גיין צוזאמען דורכן קארידאר.

ליבי ווייזט איר די טיר און לייגט נישט צו די גאנצע געשיכטע פון יעדן קלאס־צימער וואס זיי גייען פארביי.

ביים מיטאג־עסן שלאגט זי פאר א זיץ לעבן זיך אדער ביים שטילערן עק פונעם טיש.

עדינה קלייבט דעם שטילערן עק.

ליבי גייט צו איר געווענליכן זיץ. מען קען אויפנעמען עמעצן פריינטליך אן פארלאנגען אז זי זאל אננעמען יעדן פארגעשלאגענעם זיץ.

קאפיטל 6 די קליינע פראגע

דינסטאג פרעגט עדינה ליבי וואו מען האלט צוגאב־פאפיר.

"אין טאץ לעבן דעם שאפע. ווילסט איך זאל קומען?"

"ניין, איך קען עס געפינען. א דאנק."

שפעטער פרעגט זי וועגן אן אומבאקאנט ווארט אויף דער מעלדונג־טאוול. ליבי ערקלערט נאר דאס ווארט.

זיי טיילן נישט פלוצלינג מיט יעדן געדאנק.

עדינה פארברענגט נאך טייל הפסקות מיט לייענען. ליבי רעדט נאך מיט אירע אנדערע חברות.

די פראגעס זענען קליין, אבער זיי זענען עכטע פראגעס פון א מיידל וואס האט אויסגעקליבן זי צו פרעגן.

קאפיטל 7 אן אנדער מיטאג־עסן

דאנערשטאג קומט עדינה צו ליבי׳ס עק פונעם עס־טיש.

"איז דער זיץ פריי?"

ליבי רוקט איר טאש.

זי וויל זאגן אז זי האט געהאלטן דעם זיץ די גאנצע וואך. זי האט עס נישט געטון, און דאס וואלט געמאכט עדינה׳ס ברירה קלינגען ווי עפעס וואס איז שוין לאנג געקומען.

"יא."

עדינה דערציילט זיי וועגן אן אנגעפילטן טרעפן־הויז אין איר פריערדיגער שולע.

ליבי הערט זיך צו. ווען אן אנדער מיידל פרעגט א פראגע, לאזט זי עדינה ענטפערן.

די נייע מיידל האט א קול. זי האט נישט געדארפט אז ליבי זאל איר בארגן איינס.

קאפיטל 8 דער שטול בלייבט

ביז דער קומענדיגער וואך קען עדינה די קארידארן.

אמאל זיצט זי לעבן ליבי. אמאל זיצט זי ערגעץ אנדערש.

ליבי האט נאך ליב צו העלפן, אבער זי פרעגט וואס מען דארף איידער זי שלאגט פאר די גאנצע שולע אין איין אטעם.

ביי זייערע טישן האלט עדינה ארויס א בלאט צוגאב־פאפיר.

"דו האסט אראפגעלאזט דיינס."

"א דאנק."

ליבי נעמט עס.

דער שטול לעבן דער נייער מיידל׳ס טיש ווערט א געווענליכער שטול לעבן א קלאס־חברטע׳ס טיש.

עס איז דא פלאץ צו רעדן, און פלאץ צו לאזן אן ענטפער זיין שטיל.